

«Οὗτοι γοῦν οἱ ῥηδὶες Παλαίης [Ἰωνίφ και Μωϋσῆς, ἑταίροι], παραλαβόντες
 τὴν ἱεράν οἰκουμένην ἐννόδῳ, ἐπὶ ἑκατόν τοι ἀοιδίαν παλαιόχου, παρσί-
 των τὴν ἱεράν ἐννόδῳ και τῶν ἀντιπῶν δύο Παλαιόχων, τῶν τε Ἰωνίφ και Ἀρ-
 χυβας και Γερμανοῦ ἑροσχυρῶν και Τιμοθέου Ἀρχιεπισκόπου, ^{Κύριον} οὐκ ἐβρί-
 σθῆσαν και ἄλλων πολλῶν Ἀρχιερέων ἐβρίσθην παρὸν μόνι, ἵνα ἐλθὼν εἰς
 μέσους τοῦ ἐνοσθίου ὁ πρὸς ἔλθειν ὁ κὺρ Γερμανοῦ ἑροσχυρῶν ἐλθὼν
 ἐμὲν τοῦ κὺρ Διονυσίου Κυριακονομίας, τοῦ ὁσίου ἐβρίσθην
 ἀπὸ παλαιῶν κώδων, ὅτε τοῦ δῖανος ὅρος εἴτα ἐβρίσθην ὅρα τῶν
 ἑροσχυρῶν. Ἐπειτα ἐβρίσθην, ἵνα ἀντιπῶν και ἀφανοῦς τοῦ
 καινῶν και παραχρῆν γερόμενον ἐνοσθίου γάρμῃ, ὅτε τὰ
 μὴ γίνεσθαι πρὸς ἐπίστροφας ἐλθὼν δῖανος ὅρος, ἀπὸ ἡγούμενος.»

